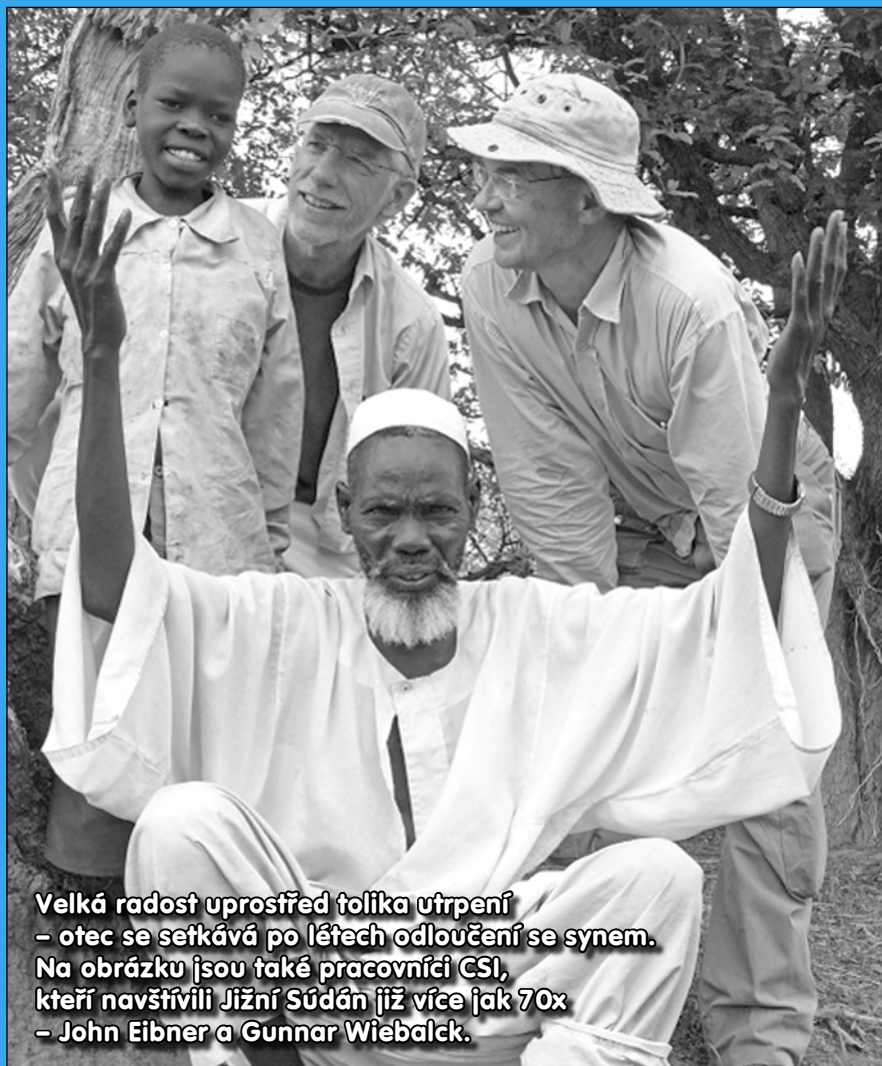

Velká radost uprostřed tolika utrpení
– otec se setkává po létech odloučení se synem.
Na obrázku jsou také pracovníci CSI,
kterí navštívili Jižní Súdán již více jak 70x
– John Eibner a Gunnar Wiebalck.

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Mohli jsme i tento rok v klidu oslavit všechny tři Hody Boží. Zdá se, jakoby naše společnost vůbec nevnímala s odezvou to, co se děje třeba i nedaleko od našich hranic. Stoupá násilí v Bosně, která se stává předpolím islámského terorismu v Evropě. I z denního tisku se dovídáte o vraždění křesťanů v Turecku, Iráku a Severní Koreji. Narůstá však násilí v druhé nejlidnatější zemi světa, Indii, kde je postavení křesťanů den ode dne horší. Nebezpečný směr k „legalizaci“ náboženských hodnot zahájili i čínští komunisté. Hromadně začali používat Konfuciovy citáty s jasným cílem ustavit v Číně tradiční konfucionismus a podpořit tak nacionalismus, ale především ztížit podmínky pro existenci dalších náboženství. Vidí „ohrožení“ národní jednoty v rychle se šířícím křesťanství, ale i islámu a buddhismu. To, co se však děje před očima celého světa v Súdánu a Severní Koreji, lze jen těžko omluvit. Globalizace by měla přinést především větší míru svobody. Dříve se lidé mohli aspoň vymlouvat, že nevěděli, co se dělo v bolševických gulazích a v koncentračních táborech jejich učenlivých nacistických následovníků. Pokračují únosy křesťanek v muslimských zemích pod škodolibým dohledem policie, vypalování anebo alespoň zavírání kostelů. Marně volá papež po reciprocitě. V „multikulturní“ a „politicky korektní“ Evropě zato rostou mešity jako houby po dešti.

„Jak to může dobrý a všemohoucí Bůh všechno dopustit“, se ozývá stále častěji. My, kteří známe i znamení kříže a především naši slabou víru, takto samozřejmě neuvažujeme. Už starozákonní prorok Nahum píše: „Hospodin je dobrý, je záštitou v den soužení, zná se k těm, kteří se k němu utíkají“ (Nahum 1,7). Ale neneseme i my podíl na tak rozsáhlém pronásledování našich bratrů a sester? Vždyť ta naše EU je zcela mimo, nedokáže se ve své „multikulturalitě“ pronásledovaných zastat. Kéž je nás bratrů více vidět, prožijeme svou víru opravdově a plodně. Vždyť se po nás nechce svědectví krve!

V tomto prázdninovém čísle jsme opět přinesli podrobné zprávy ze Súdánu, Pakistánu a krátce i z dalších zemí. Je to jen nepatrný zlomek, který jsme pro vás z té záplavy smutných zpráv vybrali. Hrdostí nás však naplňuje statečnost našich trpících bratrů a sester. Kéž je také povzbuzením pro naše každodenní tolik potřebné svědectví.

Děkujeme za Vaše modlitby a štědré dary (posíláme 14000 USD do Súdánu a 12500 USD do Indie). Velkou radost máme také z podpisů na protestních listinách k egyptským únosům (z našich internetových stránek). Nenechávejte si pronásledovanou církev pro sebe. Mluvte o ní se svými známými, kolegy v práci. Vždyť jde i o naši svobodu.

Pěknou dovolenou a krásné prázdniny vám všem přeje FK.

30 roků solidarity s pronásledovanými křesťany

Letos slaví CSI již 30 let svého trvání. Protože ne všichni mají přístup k internetovým stránkám, připomeňme si společně počátky hnutí i jeho historii.

CSI vlastně začalo v bývalém Sovětském svazu. Na počátku stálo působivé svědectví baptisty Georgi Vinse – vzpomíná zakladatel CSI Hans Stükelberger.

V roce 1974 byl baptistický laický kazatel **Georgi Vins** pro svou víru už potřetí odsouzen, tentokrát na 10 let do komunistického koncentráku-gulagu. Jeho matka byla vězněna 21 let, jeho otec v gulagu zemřel. Jako tehdejší prezident Křesťanského vyslanectví pro východ jsem během konference uslyšel o Georgi Vinsovi. Byl jsem hluboce dojat jeho nekompromisním svědectvím. Tehdy mne napadla myšlenka demonstrovat veřejně za Vinse. Tak přišly na svět oba „mlčenlivé pochody“ 21. září 1975 s velkou podporou církve.

Jejich úspěch a odezva nás uchvátily: v Curychu se na Münsterplatz shromáždilo přes 10000 lidí, v Bernu pak 3000. Dostali jsme více peněz, než jsme potřebovali. Potom přišel na Světovou radu církví – opět ze Sovětského svazu – dopis pravoslavného kněze **Gleba Jakunina**. Požadoval širokou světovou akci solidarity křesťanů s pronásledovanými údy Kristova těla. Přečetl jsem ten dopis a rozpoznával jsem: Bůh nám dal 200000 franků, k tomu 20000 adres dárců – a stručný program: Bůh si přeje, aby společné akce všech křesťanů pokračovaly. Chce, aby pochody přerostly do pomocných akcí, při kterých se budou křesťané společně zastávat všech pro víru pronásledovaných. Proto byla 15. dubna 1977 založena Mezinárodní křesťanská solidarita – CSI (zkratka je z anglického názvu organizace Christian Solidarity International). Mottem se stal verš z listu Korintánům: „Trpí-li jeden úd, trpí s ním údy všechny“ a podobenství

o milosrdném Samaritánovi (Luk. 10, 25-37). Naše solidarita patří i pronásledovaným nekřesťanům.

Mučedníci

Dojímalo mne jako faráře reformované církve stále více, jak se katolíci a charismatici v mnoha zemích, v klášterních celách a na svých akcích modlí za pronásledované. Při pronásledování křesťanů v prvních stoletích vzniklo pojmenování mučedníků. Byli to křesťané připravení dokázat svědčit svým životem, že Bůh obětováním svého Syna spasil lidi od jejich hříchů a přijal je za syny a že věřící mají podíl na jeho zmrtvýchvstání a budou zachráněni při posledním soudu. Toto boží působení k uzdravení světa dokazují i mučedníci dneška. A my v CSI můžeme spolu se všemi CSI přáteli a příznivci právě tak svědčit o své víře a doufat, že svědectví mučedníků posílí mnohé ve víře.

1. etapa: Křesťané za železnou oponou.

Když se ohlížíme zpět, na těch 30 let činnosti CSI, můžeme rozlišit tři etapy s rozdílnými středy působnosti CSI. Souběžně

s vytvářením dalších národních poboček patřily naše akce nejdříve utiskovaným křesťanům za železnou oponou. Odesílaly se balíky uvězněným a jejich rodinám; právníci a novináři byli vysíláni jako pozorovatelé do východoevropských soudních síní; měsíčně posílané protestní lístky zachránily mnohé od mučení nebo vedly k zkrácení jejich vězení. *(U nás pocítil tuto podporu na př. zakladatel naší pobočky pan František Adamík, i do psychiatrických ústavů umísťovaný pan Augustin Navrátil, pozn. FK)*

2. etapa: Akce „Zachraňme Náhorní Karabach“

Potom, na počátku 90tých let, jsme uslyšeli o utrpení Arměnců v Náhorním Karabachu, křesťanské enklávě v muslimském Ázerbajdžánu.

Armáda chtěla „vyčistit“ Náhorní Karabach od křesťanů. Arménci měli zmizet nebo zemřít. Určení ke smrti se však vzepřeli moci nájezdníků. Zranění byli operováni bez narkózy po nocích při světle svíček. Helikoptéry a letadla překonávaly blokádu a CSI tak přinášela potraviny a léky. Naše solidarita dodávala Arměncům odvahu. Proti všem očekáváním se jim nakonec podařilo agresory zahnat. Náhorní Karabach zůstal křesťanský. Při tom jsme se naučili: Když my, jako malá organizace, dáme všechny síly dohromady, můžeme zachránit mnoho lidských životů a přitom ještě zabránit násilné islamizaci celého regionu. *(Snad si někteří z vás pamatují, že do Karabachu šla pomoc už i z naší české pobočky, FK).*

3. etapa: Osvobozování otroků v Súdánu

Potvrdili jsme si tuto lekci také v Súdánu. Islamistická vláda Súdánu se rozhodla ve svaté válce islamizovat křesťany a vyzna-
če přírodních náboženství v jižní části státu. Mělo to jít buď zbraněmi, nebo hladomorou uměle vyvolávanými ničením úrody, nebo zotročováním. CSI navštívilo Jižní Súdán více než 70krát. Přiváželo potraviny, osivo

a léky a podílelo se na vykoupení desetitisíců otroků. CSI se také podařilo soustavným působením na vlády stupňovat tlak na politické řešení. Tak byla konečně počátkem roku 2005 připravena k podpisu mírová smlouva. Ta však vůbec ještě neznamená konec problémů.

Dětské projekty

Děti patří k nejslabším obětem represivních režimů. Toto utrpení dětí přimělo CSI k zahájení projektů na pomoc dětem a jejich rodinám. V současné době se CSI angažuje v Nikaragui, Peru, Egyptě, Litvě, Lotyšsku, Rumunsku a našem českém projektu v Indii.

Poděkování

Všechny tyto pomocné akce jsou možné jen na základě Vašich přímův a darů. Z celého srdce Vám za ně děkuji, také jménem všech spolupracovníků, ale především jménem pronásledovaných, kteří naši pomoc pocítují. Děkuji také všem spolupracovníkům za jejich obětavé nasazení. Někteří z nich totiž při akcích v Náhorním Karabachu nebo v Jižním Súdánu museli prokázat opravdu neobvyklé nasazení, odvahu a vytrvalost.

V jubilejním roce klademe zvláštní důraz na osud mladých křesťanek v Egyptě.. Stále jsou totiž unášeny mladé Koptky a často pod drogami přinuceny k islámu a svatbě s muslimem. Rodičům je pak oznámeno, že dcera se dobrovolně stala muslimkou a k rodině se vůbec nechce vrátit. Policie tyto případy vůbec neřeší. Připojte se k naší podpisové akci! *(Naši švýcarští bratři už shromáždili téměř 30000 podpisů, i vy máte možnost podepisovat na našich internetových stránkách! Děkuje těm co už nám podepsané archy poslali. FK)*

PŮJČUJ - ROZŠÍŘUJ

Súdán

Súdánští křesťané nesmí zůstat zapomenuti.

Za vytrvalého deště a chladu přijalo 23. března pozvání CSI Rakouska, Církve v nouzi a Svazu východních křesťanů asi 400 lidí na Pochod mlčících za pronásledované křesťany. Pochod se konal v centru Vídně. Účastníci spolu s čestným hostem, misionářem otcem Ludvíkem Peschenem, vyšli z náměstí u Vídeňské státní opery a pokračovali Kärtnerovou ulicí k domu svatého Štěpána. Na pochod navazovala ekumenická bohoslužba v domě, ke které se přidali další věřící různých vyznání.

Zvláště působivá byla účast křesťanů pocházejících ze zemí, kde jsou doposud masově porušována lidská práva a pronásledování křesťanů je na denním pořádku. Byli zde Egypťané, kde se únosy mladých křesťanek staly národním sportem. Jsou násilně islamizovány a nuceny k dobrovolným sňatkům za tichého „dozoru“ policie!

Těžištěm setkání však byla situace křesťanů v Súdánu. Vy, naši čtenáři, jste o ní pravděpodobně informováni. Účastníci bohoslužby si mohli vyslechnout také přednášku otce

Ludvíka. Ten působí v Jižním Súdánu a podal zprávu o nasazení jeho diecéze pro mír a o své práci ve sběrném táboře pro uprchlíky. Tam působí jako kněz a lékař. Již čtyři roky je odpovědný za program „Léčení traumat navrátilců z otroctví“ při biskupské konferenci Jižního Súdánu. Program pomáhá z hrůz, které prožili během dlouhé občanské války: „Práce na této léčbě má celozdravotní rozměr: duševní, psychologický i tělesný“ objasňuje otec Ludvík. „Chceme navrátilce dostat do stavu, aby si pomáhali sami....Důležitou součástí je pomoci jim znovu získat sebevědomí...Za traumatické chování jsou odpovědní nenormální životní podmínky působící dlouhodobě – dlouho trvající válka, násilí, sexuální zneužívání atd. Snažíme se ukázat jim, že na jejich chování není nic zahánějícího.“

Pochod mlčících je vyvrcholením činnosti CSI Rakouska. Pořádají ho každoročně v postní době již 25 let. Chtějí tak upozornit na utrpení milionů křesťanů v mnoha zemích světa. Je to významná známka naší solidarity s pronásledovanými a vězněnými braty a sestrami.

Volně z CSI aktuell 3/2007

Závod se smrtí

Smrtelná epidemie: Zánět mozkových blan – meningitida. Letadlo CSI dovezlo 2 tuny léků. Naléhavě je potřeba další pomoc.

Syn místního úředníka se už nesměje. Nehnutě leží na dece ve stínu akácie v rozpadající se nemocnici v Nyamlell. Diagnóza: Obávaný zápal mozkových blan jinak meningitis.

Horečkou svítící oči osmiletého Arek Maleka na nás hledí jako němý výkřik po pomoci. Má tutéž smrtonosnou nemoc. Může být

zachráněn? V hrubé stavbě z pálených cihel s odprýskanou omítkou panuje strach. Děti, které jsou obvykle zvědavé na nově přichozí, leží apaticky na betonové zemi. V jednom rohu se krčí děvčátko, které je tak slabé, že může těžko udržet otevřené oči. Vidíme jednu nemocnou, jejíž ruce se křečovitě škubou a kolem ní němá a pochybující nejbližší příbuzné. Všichni doufají v pomoc. Ale přijde?

OSN a jeho „taktické uskupení“

V lednu 2007 se v okrese Aweil (ten leží první na ráně uprchlíkům z Dárfúru

i navrátilcům z otroctví) objevily první případy meningitidy. OSN slíbilo soudánské vládě okamžitou pomoc a vytvořilo pracovní skupinu s názvem „Task Force“ (taktické uskupení). To zveřejnilo 28. ledna 2007 zprávu s akčním plánem. Jádrem byla široká očkovací akce, která měla zabránit rozšíření infekce z oblasti Aweil. Přesto zůstaly lepenkové bedny s životodárnými ampulemi ležet na slunci na letišti v Jubě, jihosúdánském hlavním městě; nikdo se nepostaral o jejich dopravu do 800km vzdálené krizové oblasti!

CSI bije na poplach

Počátkem února 2007 bil lékař CSI, dr. Luka Deng na poplach. Hlásí, že se v okrese Aweil epidemie vymkla kontrole a rychle se šíří dál!

CSI jedná rychle: Už 9. února odlétají pracovníci CSI John Eibner a Gunnard Wiebalk, aby dopravili dva náklady s léky proti meningitidě přímo do středu epidemie. Léky stačí ale jen pro 100 infikovaných. 12. února hlásí již další případ ze sousedního sto kilometrů vzdáleného místa.

Pomoci je naléhavě potřeba

Protože očkovací látka od OSN zůstala trčet na letišti v Jubě, bylo teď už na očkovací kampaň pozdě. Teď mohla pomoci jen velká dodávka léků, např. antibiotik. OSN opět slíbilo pomoc a „Task Force“ oznámilo dodávku 35000 ampulek chloramfenikolu. Tak by mohly být zachráněny tisíce lidí. Ale ani tyto léky nedošly. Mluvili jsme, jak se zdravotními úředníky, tak pracovníky „Task Force“ v Nyamllell, v Aweilu a Wanyjoku. Všichni souhlasili s tím, že selhání plánu „Task Force“ bude mít fatální dopady. Mezitím si epidemie nedala žádnou přestávku a šířila se dál. Musíme ji předejít, můžeme vůbec zachránit co nejvíce lidí?

CSI reaguje ihned

S pomocí odboru zdravotnictví města Aweil a pracovníků „Task Force“ předalo

CSI 14. února koordinátoru OSN žádost na finanční spoluúčast na velké záchranné akci. K tomu byl přiložen seznam potřebných léků vypracovaný doktorem Luka Deng spolu s plánem jejich distribuce. Tentokrát reagovalo OSN rychle a přispělo CSI 50000 USD na nákup léků a jejich zajištění. 2 tuny potřebných léků byly přivezeny 22. února do Nyamllell, Marial Bal, Majak Bai a dalších. Tato akce zachránila tisíce lidí.

Poděkování za záchrannou akci

Dominic Athian, ředitel zdravotního úřadu, děkoval CSI: „My Súdánští jsme poznali, že se nemůžeme spoléhat na pomoc velkých mezinárodních organizací (*OSN dalo 50000 a CSI – ČR 14000 USD, takže můžete konkurovat i tak bohaté organizaci, FK*). Byli jsme ponecháni sami. Ale objevil se opět znovu milosrdný samaritán – CSI. Děkuje Bohu za práci této organizace a jejím dárčům, kteří umožnili tuto rozsáhlou akci.

Nouzová přístřeší pro pacienty

Teď už mají léky, ale většina jich leží venku. **Potřebují nutně příkrývky a plastické plachty na ochranu před deštěm.**

Osvobození, nasycení a uzdravení

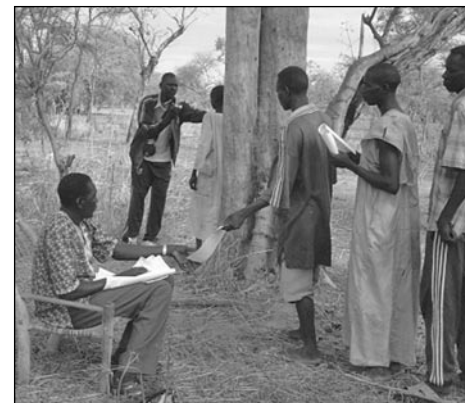
Tak nazvali svůj pobyt v Jižním Súdánu od 27. dubna do 5. května pracovníci CSI.

Exodus otroků

250 jihosúdánských otroků bylo v průběhu dubna a května osvobozeno při akcích podporovaných CSI. Byli osvobozeni z dobytčářských táborů kolem řeky River Kiir, která odděluje Jižní Súdán od Dárfúru a Kordofanu. Osvobození otroků uskutečnili členové dinksko-arabského mírového výboru na trzích měst Warawar a Manger Ater.

Osvobození otroci dostali balíčky s jídlem a byli členy výboru doprovzeni do svých bývalých domovských oblastí. Tam byli přijati

představenými komunitou a dokumentačním týmem CSI. S každým otrokem byl proveden pohovor a byl vyfotografován. Rozhovory jsou zaznamenány a jsou v databázi CSI.

„30. dubna a 2. května jsem se podílel na dokumentaci dvou osvobozených skupin“, říká John Eibner. Otroci – chlapci z černých příslušníků kmene Dinka – byli uneseni během 22 let trvající občanské války. Súdánská vláda ji otevřeně prohlašovala za džihád – islámskou svatou válku. Muslimové smějí zabít, vzít do otroctví nebo jinak zneužít příslušníky nemuslimských společenství, kteří odmítnou přestoupit na islám. V rozhovorech s osvobozenými otroky oživaly vzpomínky na násilnou islamizaci, bití, vyhrožování smrtí a rasové urážky které byly běžnou součástí jejich zajetí. Devět z otroků oznámilo zneužívání svými pány. Otroci pocházeli z nemuslimských rodin: 78 bylo křesťanů a 172 uctívalo kmenové bůžky.

Mezi otroky byli:

Peter Ateny Achuein Jel: 11 let starý křesťanský chlapec. Odvléčen. Oddělen od rodičů. Násilně islamizován. Pracoval bez mzdy. Byl často bit svým pánem Abdulrahim. Strašen zabitím. Pobodaný na nohách, protože ztratil kozu. Svému pánovi musel říkat „otče“.

Garang Kwac Dhieu: Zotročen v 10 letech. Nájezdníci zastřelili jeho otce. Nucen

memorovat Korán. Pán mu při bití holí polámal lícní kost. Také pobodán na ruce. Celé dny nedostával jídlo. I on musel svému pánovi říkat „otče“.

Deng Achuein Jel: 18ti letý, islamizován. Většinu svého mládí prožil jako otrok. Má probodnutou nohu oštěpem, jak ho pán trestal, když byl tak slabý, že nemohl hlídat krávy.

Členové týmu mu ošetřují ránu na noze.

John Marieu Nyak Agout: 15 roků starý křesťan. Přejmenován na Mohameda a nucen praktikovat islám. Zchromnul a ztratil vlasy pro kruté bití po hlavě. Také on musel pánovi říkat „otče“.

Lual Akon Diing: Má deset roků. Bitý a zneužívaný pánem. Nucen praktikovat

islám a hlídat kozy a krávy. Po návratu se setkal s otcem.

Otec, **Akon Diing**, řekl: „Cítil jsem, že můj syn je mrtvý. Nyní, když přišel, jakoby vstal z hrobu. Žije! To ukazuje, že mě má Bůh rád!“

Malong Atak Mawien: 30 roků starý. Zdarma musel hlídat krávy. Často byl bit. Říkali mu „abd“ a „jengal“ (otrok a negr). Pokusil se utéct, ale chytili ho. Na zádech má seknutí mečem.

Mawien Wier Mawien: 6 let starý. Přejmenován svým pánem na Mohameda. Při bití klackem, za ztrátu 4 koz, oslepl na jedno oko.

Angok Achuil Athian: 11 let. Nemá žádné vzpomínky z dětství. Nežil vůbec jako normální dítě. Pán ho vychovával jako muslima. Pracoval zdarma.

Akon Diing se synem →

CSI poděluje navrátilce balíky pro přežití. Jsou v nich: síť proti moskýtům, pokrývka, plastová folie, hrnec na vaření, kanýstr na vodu, háčky na chytání ryb a jídlo. ↓

Exodus uprchlíků

Súdán je zóna s největší humanitární katastrofou na světě. Téměř čtvrt století trvající genocidní občanské války vedlo k zabití více jak 2,5 milionu černých Afričanů a přemístění dalších 7 milionů.

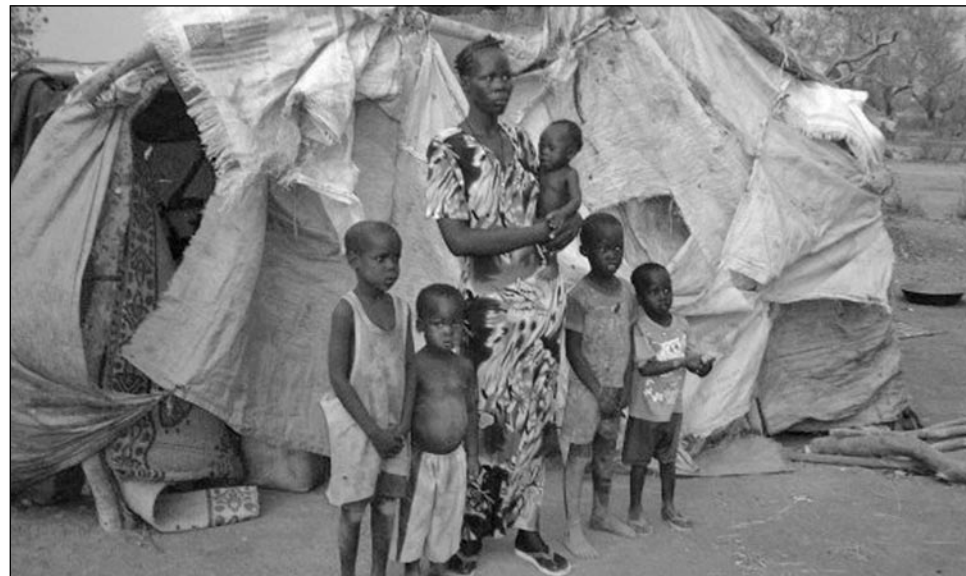
Zrušení válečného stavu v uplynulých dvou a půl letech vytvořilo bezpečný přístav pro lidi zavlčené do nepřátelského prostředí severního Súdánu. Současná genocida v Dárfúru nutí domorodé Dárfuřany i zavlčené černé Afričany, převážně Dinky, hledat útočiště na Jihu. Ačkoliv je válka prozatím omezena na Dárfúr, necítí se černí Afričané a hlavně křesťané žijící rozptýleni na Severu bezpečně. Cítí denně hrozby muslimsko-arabské nadvlády. Využívají zlepšené situace v Jižním Súdánu k opuštění své bolestné situace na Severu a vracejí se do své domoviny na Jihu. Výsledkem je hromadný exodus černých Afričanů ze Severu na Jih.

Humanitární krize pro navrátilce je nejvážnější v oblasti severního Bahr El Ghazal, který hraničí s Dárfúrem a sousedním Kordofanem. Od počátku tohoto roku sem přišlo asi 90000 lidí a jejich počet se každým dnem zvyšuje. OSN a vláda USA slíbily přesídlen-

cům pomoc. CSI však zjistilo, že přísliby OSN i programy vlády Spojených států jsou omezené a nejsou schopné zajistit „bezpečný“ a „důstojný“ návrat většiny přichozích. Ba právě naopak. I při této cestě jsme opět svědky, jak navrátilci sedí pod stromy, aby se aspoň trochu chránili před deštěm, nebo v primitivních přístřešcích z trávy. Hladové rodiny přežívají na listí a jiné divoké stravě. Pro vodu chodí tři hodiny!

I v těchto krutých podmínkách jsme se setkali s inspirujícími příklady pevné víry a rozhodné snahy přežít:

Abech Teng Yor je křesťanská matka pěti dětí. Její levá noha byla amputována,

když byla zraněna při únosu na Sever. Válka v Dárfúru urychlila její návrat na Jih. Její zranění jí nedovoluje postavit přístřešek, ani chodit pro vodu.

Rosa Ajak Deng žila se svými pěti dětmi v tomto přístřešku od února. Nejmladší je

ke svým. Sem jsme se dostali na otevřeném nákladáku s 27 lidmi. Jídlo si vyžebraávám. A ve zprávě následují další kruté příběhy.

Děšť nám rozmočil přístávací plochu pro letadla s pomocným materiálem. Tak nám nezbylo než se pokusit dráhu odvodňovat

nemocný. Rosa utekla před násilím z Dárfúru: „Utekla jsem kvůli válce mezi Araby a černochoy. Na vlastní oči jsem viděla jak milicionáři zabíjejí černé domorodce v naší vesnici. Nechtěla jsem tam zůstat. Chtěla jsem

hloubením drenážních rýh. Odvodnění bylo úspěšné. Letadlo s nákladem mohlo přistát. Balíky pro přežití bylo však třeba dopravit nákladáky do táborů uprchlíků. Na nebezpečné cestě to nebylo jednoduché.

Pákistán

Zvůle proti křesťanům

V islámské republice Pákistán jsou lidé kvůli údajnému urážení proroka Mohameda nebo koránu svévolně vězněni. Obětí této svévole se stal i statečný křesťan a právník Khalil Tahir.

V noci kolem desáté byl muslimy obklíčen dům křesťanky Marthy Bibi. Na dům padaly kameny. Následujícího dne byla matka pěti dětí zatčena. Okolnosti ukazují na to, že šlo při jejím zatčení o jasnou svévoli.

Bezprávné jednání

22. ledna požádala Martha Bibi islámské dělníky ze stavby mešity, aby jí zaplatili nebo vrátili stavební materiál, který jí sebrali. Muslimové jí odepřeli obojí. Marně žádala Martha sousední muslimskou obchodnici, aby

se jí proti tomuto bezpráví zastala. Ta ji naopak ústy svého manžela Muhammada Ramzana nařkla z urážky proroka Mohameda. Policie ji hned zatkla. Podle pákistánského trestního zákona 295-C jí hrozí trest smrti. Byla sice 3. května propuštěna na kauci, ale nařčení z rouhání zbavena nebyla. Celá rodina tedy žije ve velkých obavách z možné pomsty.

10 let vězení

Začátkem října 2006 byli islámskými extrémisty nařčení 65letý James Masih (=křesťan) a 70letý Buta Masih, protože údajně spálili několik stránek koránu. Přestože chyběli svědci, byli oba uvězněni a 25. listopadu odsouzeni k 10 letům vězení a vysoké pokutě.

Křesťanský právník Khalil Tahir se zasuje o jejich propuštění. Znovu a znovu

Podpořte úsilí právníka Tahira zasláním protestního lístku!

Odesílatel:
Christian Solidarity International
P.O box 8
Přerov
Czech Republic

12,- Kč

Mr. Khalil Tahir
Director ADAL Trust
Street No. 5
Daud Nagar
Waris Pura
Faisalabad
Pakistan

předkládá úřadům protesty, protože pro rozsudek za rouhání chybějí důkazy.

Nekompromisní angažovanost

V dubnu letošního roku navštívil Khalil Tahir CSI sekretariát v Binzi. Obhajobu svévolně odsuzovaných křesťanů Pákistánu považuje za své celoživotní poslání. Jeho nasazení a mezinárodní podpora (včetně protestních lístků CSI) vedla k osvobození Yousafa Masih v srpnu 2005, Ranjha Masih v listopadu 2006 a Shahbaz Masih Kaka v lednu 2007. Tahir a několik málo dalších

křesťanských právníků se snaží o zrušení paragrafu 295-B a 295-C pákistánského trestního zákona.

Křesťanský právník ohrožen

Pro své odvážné vystupování hrozí právníku Tahirovi a jeho rodině smrt. Doposud nejdramatičtější bylo přepadení 5. srpna 2006. Tahir se vracel domů, když těsně před ním zastavilo malé nákladní auto. Vyskákali z něho maskovaní muži. Jen tak tak se mu podařilo před nimi uniknout. Pokus o přepadení nebyl nikdy objasněn.

Vojenský a špitální řád sv. Lazara Jeruzalémského

CSI uzavřelo smlouvu o spolupráci a vzájemné podpoře s tímto řádem. Proto vám přinášíme alespoň základní informace o řádu a jeho současné činnosti.

U nás byl zřízen schválením ministerstva vnitra jako občanské sdružení dne 20. září

2001. Na základě toho byl přijat do celosvětové organizace a je mezinárodní nestátní organizací.

Z historie řádu

Špitál pro malomocné za zdmi Jeruzaléma postavil židovský velekněz Jan Hyrka-

nus v letech 135 – 105 př. Kristem.

Již v roce 369 za pontifikátu papeže Damase I. Sv. Basil Veliký – arcibiskup v Cesareji založil poblíž města velký hospic pro malomocné. Zároveň v roce 370 dal tomuto hospici pravidla – řeholi, podle které se řídili arménští mniši – ošetřovatelé a také nemocní.

Po ovládnutí Jeruzaléma křižáky v roce 1098 onemocněli také někteří křižáci, jak malomocenstvím, tak i jinými nemocemi. Vzhledem k tomu, že špitál bylo nutno také chránit proti různým lupičům a záškodníkům, byli pacienti a ošetřovatelé označeni jako vojenský a špitální řád.

Současná činnost

Jelikož malomocenství je v určitém zeměpisném pásmu doposud rozšířenou nemocí, je dosud tento řád stále platný a účelný. Nemocný může být dnes snadno vyléčen, pokud se nemoc zachytí v počátečním stádiu.

Přestože u nás nejsou lidé nemocní malomocenstvím – leprou, protože jsou u nás

jiné terminální choroby jako rakovina a pod. je i v naší zemi prospěšná přítomnost špitálního řádu. „Lazariáni“ vydatně působili při vzniku hospiců v Plzni a Praze-Bohnicích a i dále působí přesto, že tyto hospice nejsou přímo v jejich správě. Mimoto také přispívají jiným humanitárním organizacím, jako je CSI, humanitárním organizacím v zemích třetího světa a podobně.

Špitálnímu řádu sv. Lazara Jeruzalémského pomáhají značně také členové „servisu“. Jsou to dobrovolní pracovníci, kteří spolupracují při zajišťování zdárného průběhu kulturních, humanitárních a výchovných činností. Doplňují svou dobrovolnou práci činností řádu pro dobro potřebných.

František Adamík

„Naše generace bude jednoho dne muset litovat nejen zlých slov a skutků špatných lidí, ale také strašlivého mlčení dobrých.“

Martin L. King.

Euthanasie

V předposledním zpravodaji v roce 2005 jsme uveřejnili vynikající článek stejného autora „Manželská etika“. Nyní přinášíme jeho inspirativní příspěvek k nebezpečnému jevu a dnes tolik medializovanému nepřirozenému ukončení lidského života – euthanasii.

Nedávné legalizování aktivní euthanasie v Nizozemí otevřelo novou kapitolu diskuse na obou stranách Atlantiku. Pro někoho je tento legislativní akt jasným dokladem toho, že moderní (jak se dnes říká postmoderní) západní společnost pokračuje ve svém úpadku, který začal legalizací potratů. Někteří nizozemští křesťané mi nedávno řekli, že podle jejich názoru není tento zákon nijak revoluční, neboť zapadá do snahy Holanďanů dosáhnout co největší společenské otevřenosti. Došlo k legalizaci toho, o čem si autoři zákona myslí, že je beztak obecně rozšířenou praxí ve většině rozvinutých

zemí. Sám si nejsem jist, která z interpretací je děsivější.

My křesťané o euthanasii někdy prohlašujeme: „Něco takového je proti Božímu zákonu“ anebo dokonce: „Bůh vraždu nenávidí“. Jsem přesvědčen, že tyto reakce jsou pravdivé a správné a že je občas nutné, abychom tyto námitky nahlas řekli. Nicméně v mém okolí (a možná i ve vašem) žijí bližní a studenti, kteří nebudou mým slovům rozumět. Někteří možná ztěží vědí co je Bible, možná z Bible nikdy nic nečetli a navíc, někteří z nich si nejsou jisti, zda má Bůh právo jim říkat, co mají dělat, anebo zda Bůh vůbec existuje. Tato skutečnost ztěžuje naši snahu přiblížit křesťanskou etiku etice veřejné takovým způsobem, aby nám naši bližní mohli rozumět. Není to však nemožné.

Myslím, že je nutné, abychom ve veřejných diskusích ukazovali, že politické obavy křesťanů pramení z realistického pohledu na

Dear Mr. Tahir,

We have heard that Christians such as James Masih, Buta Masih or Martha Bibi and adherents of other religions are arbitrarily accused of “blasphemy against the Koran” or “blasphemy against the Mohammed”. They are often sentenced to long term imprisonment. We pray for you and other Christian human rights lawyers who stand by such people. Furthermore, we call for the repeal of the so-called “Blasphemy Laws” leading to their arbitrary arrest and imprisonment.

May the Lord bless you

Place, date (místo, datum)

Signature (podpis)

Víme o tom, že křesťané jako James Masih, Buta Masih nebo Martha Bibi a příslušníci jiných náboženství jsou svévolně obviňováni z „rouhání koránu“ nebo z „rouhání Mohamedovi“. Často jsou odsuzováni k dlouholetému vězení. Modlíme se za Vás a další statečné právníky, kteří se těchto lidí zastávají. Také Vás podporujeme ve Vaší snaze o zrušení tak zvaných „zákonů o rouhání“, které umožňují obvinít a poslat do vězení nevinné lidi.

Ať Vám Pán žehná

lidskou mravní zkaženost. Pravdivost učení o dědičném hříchu může být dokázána titulními stranami téměř každých novin každý den. Toto je fakt, který bychom měli stále připomínat. Tím, že dáme do souvislosti křesťanskou etiku a realistické posuzování lidské mravní zkaženosti, učiníme naše obavy srozumitelnější našim bližním, kteří neznají Bibli, a navíc jim můžeme ukázat jejich vlastní potřebu evangelia.

V diskusi o aktivní euthanasii navrhuji, abychom zvážili následující (tyto body jsou osnovou přednášky z kurzu filosofie na Karlově univerzitě v Praze):

1) Lidé mají silný sklon se navzájem zabíjet. Když zapnu televizi a sleduji zprávy, hlavní věcí, kterou se dovídám je, kdo koho a jak dnes zabíjel. Téměř každý den hlavní události obsahují zprávu o tom, že se lidé zabíjejí navzájem. Zdá se, že tomu tak je napříč celými lidskými dějinami. Hned, jak otevřu Bibli, jeden z prvních příběhů je o tom, že Kain zabil svého bratra Abela. Totéž platí, když čtu klasickou literaturu anebo při studiu moderních dějin. My lidé máme strašlivou tendenci se navzájem zabíjet.

2) Lidé mají výrazný sklon klamat sami sebe a namlouvat si, že dělají dobrou věc, když se navzájem zabíjejí. Ačkoli většina lidí souhlasí s tím, že vražda je zlo, když se navzájem zabíjejí, často se jim podaří se přesvědčit, či se oklamat, že zabítí jiného člověka v jejich případě není vražda. Toto platí především tehdy, pokud zabíjení schvaluje vlastní sociální skupina. Většina nacistů si pravděpodobně myslela, že zabíjení Židů je v pořádku. Souhlas s aktivní euthanasií může klidně být obdobný případ mravního sebeklamu. A pokud lidé klamou sami sebe, zřejmě o tom ani nevědí.

3) Zdravá společnost potřebuje komplexní systém pravidel, zákonů a zvyků k tomu, aby nedocházelo k vzájemnému zabíjení. Lze říci, že toto je obecný účel mravního kodexu. Občanská legislativa a pravidla lékařské etiky, týkající se aktivní euthanasie, nezůstávají stranou. Naopak – spolu s mno-

ha dalšími faktory vytvářejí soubor pravidel, jehož účelem je chránit lidskost života člověka. Tyto ostatní faktory zahrnují vše ostatní, počínaje pravidly silničního provozu, etikou a konče mezinárodními úmluvami o lidských právech. Nicméně dějiny a každodenní zpravodajství ukazují, že faktory, které chrání lidskost života člověka, jsou poměrně křehké. Zákonné tolerování aktivní euthanasie ukazuje, že mravní kodex ochraňující život člověka je jednak porušen a za druhé, že hrozí jeho další narušování v budoucnosti. Toto je důvod, proč aktivní euthanasie nesmí být legalizována. A v tomto bodě je možná nutno, abychom ukončili naši diskusi ve veřejném prostoru.

Teologická poznámka k výše uvedeným argumentům: je pravdou, že existuje hluboký protiklad mezi křesťany a nekřesťany v chápání téměř všeho. Toto vede k neshodě mezi křesťany a nekřesťany i v oblasti veřejné etiky.

Zároveň ale platí, že:

1) Boží zákon je vepsán v srdcích všech, neboť všichni jsou stvořeni „k obrazu Božímu“.

2) Křesťanská etika dává smysl, pokud je náležitě pochopena. Důkladné vysvětlení našich etických postojů, spolu s pečlivým zvážením výběru vhodného začátku diskuse, může učinit naše názory našim bližním mnohem srozumitelnějšími. Někteří si mohou všimnout našich postojů ve veřejném životě, prostřednictvím čehož se křesťanská víra může stát hodnověrnou i některým z těch, kteří zatím nejsou věřícími. A myslím, že je to právě křesťanské chápání hříchu, co by mělo tvořit výchozí předpoklad pro veřejnou etiku.

Ze všech lidí, by právě křesťané měli být realisty, pokud jde o lidskou schopnost páchat zlé a klamat sám sebe. To však není vše: musíme být schopni ocenit Boží milost v Kristu. Soli Deo Gloria!

Dr. Thomas K. Johnson, UK

Zprávy k zamyšlení a modlitbě

Bratři, je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy? Snad soužení nebo útlak nebo pronásledování nebo hlad nebo bída nebo nebezpečí nebo zabití?

(Z 8. kapitoly listu Římanům)

Severní Korea

Pro miliony obyvatel zůstává každodenní život stále nesmírně tvrdý. Již pátý rok za sebou se Severní Korea umístila na prvním místě žebříčku zemí, ve kterých je nejtěžší být křesťanem. V roce 2006 bylo zatčeno ještě více lidí než v roce 2005. V současné době trpí odhadem 50 až 70 tisíc křesťanů ve vězeňských táborech, mnozí z nich jsou mučení, někteří odsouzeni k smrti. Někteří obyvatelé podstupují nesmírné riziko a snaží se uprchnout do Číny. Pokud se jim to podaří, hrozí jim zatčení čínskými úřady a deportace zpátky. Poté je čekají vězeňské tábory a ještě horší věci. Někteří z nich se však v Číně stali křesťany.

Modlitba

- Modlete se, aby severokorejští křesťané zůstali pevně stát i v tomto období nemilosrdného pronásledování.
- Proste Boha, aby se zázračným způsobem zjevil Kim Čong-ilovi a členům severokorejské vlády.
- Přimlouvejte se za všechny, kdo byli zatčeni, mučeni a umístěni do pracovních táborů. Proste, aby poznali Boží přítomnost, jeho lásku a pokoj.

Převzato z modlitební příručky za pronásledovanou církev: **Pronásledování nikoliv však opuštění** www.Prayer.cz

Open Doors

Egypt

Již několik let je Ana z Assiutu (jméno i místo je změněno) držena islámskými manžely,

kteří ji unesli. Je to jen jedna z několika set unesených a násilně islamizovaných Egypťanek. CSI organizuje podpisovou kampaň, aby přinutilo egyptské úřady objasnit tyto zločiny a osvobodit tyto ženy. Doposud bylo shromážděno 11000 podpisů. I vy můžete podepisovat na našich webových stránkách. Do konce roku hodlá CSI shromáždit 30000 podpisů.

CSI

Indie

Karnataka - Zástup čítající přibližně padesát hinduistických extrémistů údajně patřících k organizaci *Rashtriya Swamsevak Sangh* (RSS) se 22. dubna večer shromáždil kolem domu, ve kterém právě probíhalo shromáždění domácí církve a začal vykřikovat urážlivé poznámky na adresu účastníků bohoslužeb. Dr. Sajan George, prezident Globální rady indických křesťanů, nás informoval, že vystrašení věřící ze společenství v osadě Rajanukunte (přibližně 10 kilometrů od Běngalúru ve státě Karnataka) zamkli dveře a zavolali na místní policii. Za chvíli dorazili na místo dva policisté a odvedli dva pastory identifikované jen jmény Jayaseelan a Daniel ze společenství Holy Assembly Church (Svaté shromáždění) na policejní stanici. Cestou potkali několik aktivistů, kteří začali pastory (a čtyři řadové věřící, kteří je doprovázeli) bít a urážet, policisté však jen nečinně přihlíželi. „Na stanici policisté na pastory křičeli a přítomní aktivisté z řad RSS pastory obviňovali, že násilím obracejí místní obyvatele a nabádají je, aby se přestali účastnit (hinduistických rituálů) puja a odstranili vyobrazení hinduistických božstev ze svých domů,“ uvedl George. Tíráda pokračovala až do tří hodin ráno, kdy byli pastoři uvězněni. 25. dubna byli oba propuštěni na kauci. Inspektor Kishore Kumar v rozhovoru pro agenturu Compass uvedl, že pastoři byli obviněni z „šíření nesnášenlivosti mezi jednotlivými náboženskými skupinami“ a „jednání se záměrem vyprovokovat náboženské váš-

ne urážkami náboženství nebo náboženské-
ho přesvědčení“.

**Křesťanům je v Indii stále častěji vy-
hrožováno, z násilí se znepokojivě stává
„normální stav“.**

Nové Dillí, 24. května 2007 -

12. května se místní katolický kněz odstě-
hoval ze své vesnice v rádžasthanském di-
striktu Udaipur, poté co do jeho domu vtrhl
zástup útočníků. Vetřelci dům vyplnili a po-
žadovali, aby duchovní opustil oblast. Ve
zprávě předané policii otec Paul Ninama

společně s dalšími kněžími uvedl, že mu
předák vesnice Gyaneshwar Chaubisa vy-
hrožoval upálením zaživa, pokud se z osady
Parsad neodstěhuje. Útok na otce Ninamu
byl pouze jednou z řady hrozeb namířených
proti křesťanům v uplynulých měsících (ně-
které z nich se skutečně naplnily). Nápadná
podobnost nedávných útoků - výhrůžky spo-
jené s požadavkem na vystěhování z oblas-
ti, následované projevy násilí - „znepokojuje
aktivisty v oblasti lidských práv, stejně jako
policisty,“ napsal list *The Hindu*.

Compass Direct

Rádi se s Vámi podělíme o dopis, který nám posílá z Indie otec Jan Med:

Drazí přátelé,

*Skončili jsme krásné Velikonoční svátky
a začínáme zase nový školní rok. Rád bych
vám poděkoval za vaši lásku a dobrotu, kte-
rá mě posiluje. Pracoval jsem na Vinici Páně
už dlouhý čas a vždycky jsem cítil vaši lásku
a spolupráci s modlitbou.*

*Vzpomínám si – když mi bylo asi třicet
let, udělali mě ředitelem v jižní Indii. Bylo to
v roce 1946. Naši spolubratři z Itálie a Ně-
mecka skončili v koncentračních táborech
a bylo nás jenom hrstka Evropanů a mladých
Indů. Nestačili jsme na práci. A tak naše bu-
doucnost byla nejistá. Jistě to bylo vnuknutí
boží, že náš mladý inspektor Carreno (Špa-
něl) se rozhodl začít, co si nikdo netroufal.
Založil v Tirupattur ústav jako aspirantát pro
úplně malé chlapce a tam mě poslal jako
ředitele i když jsem neměl žádný titul. Teď
je to samostatná privátní universita. Staří, ti
všichni pochybovali, ale ten odvážný krok se
ukázal jako jediné možné východisko. Celá
naše salesiánská společnost si to přisvojila
a Indie má nyní nejvíce salesiánů na světě
a máme teď více noviců, než celá Evropa.*

*A co děláme zde v Manipúru. Je to malý
státeček Indie, ale práce je dost. Snažíme
se šířit Slovo Boží a upevňovat základy ve
školách a na misiích. Potřebujeme vaši po-
moc a zvláště modlitbu, aby se Boží králov-
ství uskutečnilo i zde. Rád bych se přijel na
vás podívat, ale jednadvadesátiletý stařec
musí být rád, že žije a zůstat doma a přípra-
vit se jít DOMŮ. Díky a přání všeho dobrého
vám všem. Modlím se za vás. Prosím také
o modlitbu. Bůh budiž s vámi*

Váš v Kristu Pánu J. Med SDB

Návštěva jeho prvních žáků u otce Meda

Irák

Ankawa, Irák, 30. dubna 2007 -

K mému nemalému údivu se irácký kněz
Douglas Yusuf Al-Bazy smál a žertoval, když
se pustil do vyprávění o podrobnostech své-

ho únosu a mučení. „Už nemám strach,“ po-
hlásil duchovní chaldejské katolické církve.
„Když se setkáte se smrtí tváří v tvář, přes-
tanete se jí bát.“ Stále jsem nevěděl, zda jsou

příčinou únosů křesťanů všeobecně rozšíře-
né protikřesťanské nálady, nebo se křesťané
stávají pouhými oběťmi gangů, kterým nejde
o nic jiného než o peníze a zaměřují se pro-
stě na každého, kdo vlastní nějaký majetek.
Možná byli pohřešováni kněží oběťmi po-
dobných skupin, které vůbec nezajímá, zda
jsou jejich zajatci sunnité, šité nebo křesťané.
Doufal jsem, že mi chaldejský kněz sedící
naproti mně poskytne o motivech únosů
určitou představu.

Compass Direct

Istanbul, 21. května 2007 - Církevní
vedoucí v Iráku nás informovali, že únosci
požadují obrovské výkupné za propuštění
kněze chaldejské katolické církve uneseného
tento víkend v Bagdádu. „Zatelefonovali nám
a chtěli po nás peníze. Víc vám říct nemů-
žeme,“ uvedl pomocný biskup chaldejské
katolické církve Shlemon Warduni v rozho-
voru pro agenturu Compass v souvislosti
s únosem otce Nawzata Hannu v sobotu
19. května ráno. Podle agentury Asia News
byl osmatřicetiletý chaldejský kněz unesen
po odchodu z domu nemocného farníka
v bagdádské čtvrti Baladiyat. Místní křesťané
korespondentovi agentury Compass sdělili,
že výkupné představuje šestimístnou částku
v amerických dolarech, výrazně převyšující
finanční možnosti církve. Podle nejnovějších
údajů církevní komise pro uprchlíky bylo
v bagdádské čtvrti Dora v uplynulém měsíci
již více než 190 křesťanským rodinám vyhro-
žováno, že se musí obrátit k islámu nebo
odejít. „Ve většině případů byli vyzváni, aby si
při odchodu nebrali s sebou žádný majetek,
museli v Dora nechat dokonce i oblečení,“

Compass Direct

sdělil korespondentovi agentury Compass
kněz chaldejské katolické církve Bashar
Warda z Erbilu.

Istanbul, 22. května 2007 - Kněz chal-
dejské katolické církve unesený v sobotu
19. května v ranních hodinách byl včera
večer propuštěn na svobodu. Pomocný
biskup chaldejské církve Shlemon War-
duni v rozhovoru pro agenturu Compass
z Bagdádu uvedl, že v půl desáté večer
osobně převzal otce Nawzata Hannu od
jeho únosců. Nechtěl uvést přesné místo,
nicméně prohlásil, že jakmile zastavil auto,
spatřil Hannu krácejícího směrem k němu.
„[Kněz] plakal a říkal jen ‚ach, otče, mon-
signore, díky ti, díky Bohu‘.“ Osmatřicetiletý
Hanna byl unesen v sobotu ráno krátce po od-
chodu z návštěvy nemocného farníka z Mar
Pithion. Biskup trval na tom, že motivem
únosu byly peníze, o podrobnostech zapla-
cení výkupného však odmítl hovořit.

Compass Direct

**Kdo dává,
dostává,
MNOHEM VÍC PŘÍJME...**

SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

Poděkování dárcům

**Děkujeme všem, kteří přispěli dary po-
štovními poukázkami nebo jinak:**

Jaroslav Komínek, Marie Skotnicová, Mgr. Jo-
sef Vlček, Jiří Buchta, Anna Zbranková, Ma-
rie Bitomská. Humpovi, Stanislava Šlosaro-
vá, Emilie Koudelková, Miroslava Musílková,
Rudolf Prandler, Augustin Jarolímek, Libor

Sabáček, Libuše Dostalíková, Milena Chlado-
vá, Anna Dekanová, Václav Schneider, Hele-
na Mindáková, Františka Ickertová, Ludmila
Vopelková, Marcela Křížová, Štefan Beláň,
Marie Jelínková, Anežka Kovaříková, Eliška
Zapletalová, Marie Valentová, Ludvík Dřímál,
Marie Sovadinová, Metoděj Štajnar, Jan Kle-

ment, Anežka Drábečková, Alžběta Vetchá, Jiřina Hojgrová, Mgr. Marta Popelová, Marie Ludvíková, Zdenka Svobodová, Růžena Pokorná, Řk farnost Nedvědice, Václav Krpeš, Zdenka Svobodová, P. František Lízna, Ing. Vladimír Vašků, Vilibald Knob, Marie Hamerníková, Martin Hanousek, Ludmila Smejkalová, Blanka Petrovická, Radomíra Kekšneková, Stanislav Ovesný, Anna Klímková, Gabriel Juchelka, Josef Kratěna, Vladimír Kašpárek, Anna Kopecká, Milada Pazourková, Resmije Štiberová, Josef Stoklásek, Anna Tomková, K. + F. Poláškoví, Marie Appeltová, Bohumila Ministrová, Dušan Kubec, Anežka Vavřková, Marta Stöhrová, Drahomíra Varmužová, Milada Čepičková, Hana Janovská, Václav Brich, Jaroslava Podestátová, Bohumil Černík, Růžena Horáčková, Pharm. Dr. Marie Ondráčková, Jiřina Horáková, Jan Klement, Jan Šimíček, Julie Výmolová, Ludmila Holubová, Marie Vašinová, František Matoušek, Oldřiška Zouharová, Jiřina Zemanová, Anežka Hrdá, Zdena Plecháčová, Miroslav Kratochvíl, Farní charita Hovorany, Alžběta Hanzlíková, Milada Chládková, E.+J. Tojšlovi, Marie Procházková, Miroslav Valíček, MUDr. František Pražák, Jan Krutský, Marie Konečná, Zdenka Šopíková, Jaroslav Záleský, Řk farnost Lomnice, Václav Vinš, Ludmila Dohnalová, Olga Mrkvová, Matylda Kuchařová, Květa Hauková, Marie Procházková, Božena Nemethová, Josef Bílek, Růžena Bartošová, Jaroslava Jarolímková, Jana Hamingerová, Josef Smutný, Marie Kotková, Marta Vojáčková, Marie Vágnerová, Marie Šeligová, Ing. Vladimír Vašků, Alice Kšířová, Štefan Beláň, Emilie Horská, P. Alois Jargus, Josef Soukup, Anežka Kovaříková, Evžena Zbytovská, Jiřina Smejkalová, Dušilkovi, Ludmila Čuprová, Renata Gáborová, Eliška Mužíková, Zuzana Brázdová, Jaroslava Kašicová, Karel Gleisner, Marie Ocelková, Marta Hlostová, Josef Jíra, Josef Lacko, Milada Pazourková, Františka Křížová, Markéta Mrkvová, Jiřina Mrkvová, Věra Frydrychová, Drahomíra Voláková, Helena Mindáková, Václav Kytl, Marie Polcrová, Jiřina Pýchová, Růžena Horáčková, Josef Šindar, Josef Stoklásek, Ludmila Mazurová, Valerie Ritnošíková, Anna Lindovská, Kašpaříkovi, Emilie Koudelková, Eva Procházková, Jan Tomek, A. + J. Das-

tíkovi, Eliška Zapletalová, Prof. Dr. Miroslav Novák, Adolf Štěpaník, Závalovi, Bohumila Ministrová, Anna Zbranková, Kamil Kuliha, Věra Písaříková, Mgr. Jindřich Kozák, Hana Kadeřábková, Milan Fährnich, Ing. Cyril Brázda, Růžena Půkrábková, Řk farnost Strakonice, Marta Hessová, František Pospíšil, Růžena Melasová, Marcela Křížová, Dušan Kubec, Josef Pecen, Vladimír Kašpárek, Bohumil Černík, Ludmila Faltusová, Lenka Dřimalková, Dr. Jan Balhar, Dojanovských, Josef Smutný, Mgr. Josef Vlček, Věra Skřítková, Jarmila Prchlíková, Jaroslava Medřická, Vít Hobza, Řk farnost Bohdalov, Sek. Institut sv. Zdislavy, Karel Dudek, Vlastislav Duda, Vlasta Kurková, Marie Skotnicová, Ludmila Tedeschi, Jan Václavík, Chrudinovi, Josef Wimmer, MUDr. Ludmila Zítková, Anna Hřčková, F.+L. Paďourovi, Zuzana Benešová, Anastázie Velíšková, Františka Chutná, Růžena Buchtová, František Synek, Karel Kříž, Ing. Karel Lavický, Jiřina Kachlíková, Ludmila Sedláčková, Jan Krumpholc, Zdenka Klímová, Eustacha Baďurová, Anna Šubrtová, Milena Schneiderová, Milada Čepičková, Vlasta Hálová, Jiří Hruška, Rudolf Prandler, Karel Zakopal, J.+J. Záleských, J.+R. Štíberovi, Marie Knotková, Libuše Kampasová, Marek Machala, Jan Šimíček, Stanislav Vaněk, Miloslava Nemravová, Alena Marková, Ing. Jaroslav Navrátil, Marie Páralová, Marie Pachťová, Libor Mačát, Vlasta Pavlíková, Emilie Hamáčková, Julie Výmolová, Anděla Žáková, Věra Tahalová, Vlasta Vránová, Martina Martinková, Jitka Lišková, Jaroslava Vomelová, František Matoušek, Irena Schwarzová, Řk farnost Horní Kounice, Jarmila Domešová, Jindřich Caletka, Alois Dopita, Růžena Horáčková, Petr Jelínek, Ing. Rudolf Dittrich, Josef Matoušek, Jana Janatová, Václav Schreiber, Dr. Bernarda Dvořáková, Věra Laštůvková, Vladimír Polcar, Jarmila Krajčová, Zdenka Kunzová, Marie Jelínková, Libuše Bendová, Marie Felnerová, Jiřina Pospíšilová, MUDr. Marie Vrbová, Marie Báliková, Jiřina Smejkalová, Josef Bílek, Jan Knos, Zdenka Pokorná, Anna Tomková, Mgr. Dagmar Gottwaldová, Jiřina Horáková, Přemysl Vaněk, Julie Výmolová, Drahomír Budinská, Ludmila Hošková, Blechovi, Anna Vaňková, Alexandra

Koriasová, Jaroslav Gottwald, Jiří Pala, Růžena Holíková, Emilie Ježková, Vítězslava Neužilová, Božena Jašková, Jana Hamingerová, Vlasta Nováková, Anna Krčmářová, Aurelie Bervidová, Marie Bagošová, Štefan Poor, Jaroslav Duda, Jindra Svobodová, Marta Lupínková, Jana Hájková, Anežka Drábečková, Jan Sládek, Jan Macháček, Marie Mácová, Pharm. Dr. Marie Ondráčková, Jiřina Pospíšilová, Marie Pilná, Vojtěch Jarkovský, Tomáš Došek, MUDr. Barbora Jiříčková, Marie Tefrová, Ing. Jiří Řezníček, Anna Macíková, Anděla Jargusová, J.+P. Janatovi, Marie Urbánková, Anežka Pavelková, Karel Skříčka, Ladislav Zapletal, Běla Holečková, Vilém Kin, Jindřiška Macíková, Hana Baumruková, Marie Hamerníková, P. Pavel Zíbal, Ing. Vladimír Vašků, Jaroslava Kašicová, Zdenka Šopíková, Miroslav Valíček, Milada Chládková, Eliška Mužíková, Josef Matoušek, Ing. Otakar Kopecký, Josef Šindar, Marta Čechová, P. Jan Baščavský, Růžena Purkrábková, RNDr. Lubor Žák, Marie Chadimová, Milan Hlisnilovský, Marie Chalupová, Gisela Gulnechtová, Jiřina Randýsková, Stanislava Šlosarová, Bohumila Pavlíková, Jiří Roušar, Marie Poulíčková, Marie Grimová, Anežka Hrdá, Anna Anderlová, Antonín Dostal, Václav Číhal, Magda Grimová, Antonín Valík, Františka Adamcová, Marie Zochová, Luděk Vondrák, Marie Pilná, Jan Měcháček, p.Šíhová, Řkfarnost Litvínov, Anežka Mainclová, František Čápek.

Děkujeme všem, kteří přispěli na účet CSI ze svých účtů v dubnu a květnu:

Daniela Nováková, Mgr. Bohumil Poláček, Mgr. Petra Macíčková, Jarmila Malá, František Synek, Miroslav Student, Ing. Petr Wanderburg, Dobroslava Ondrová, Jiří Rýznar, Anna Smetanová, Růžena Liďáková, Otakar Regner, František Pospíšil, Eva Bumbová, František Hvozda, JUDr. Jiří Fleischer, Lesy ČR, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, JUDr. Jiří Karas, Zdenka Boráková, Mgr. Hana Smolíková, Anežka Svitáková, Olga Michalová, Jan Blahuta, Ing. Jan Semilský, Monika Zechovská, Jaroslav Záleský, Ivo Křížka, MUDr. Magdalena Horká, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Jan Malý, Alice Gelnarová, Ing. Pavel

Chalupník, Tomáš Bayer 2x, Jiří Mlejnecký, Vladimír Kamas, Olga Grucmanová, Ludvík Vlach, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Eva Vykopalová, Mgr. Zdeněk Dubský, PhDr. Jana Mančalová, Jolana Oravcová, Ing. Borek Tichý, Mgr. Bohumil Poláček, Mariana Felnerová, Dušan Zeman 2x, Jan Brož, MUDr. Jitka Hellerová, Vladimír Benák, Markéta Borová, Ing. Daniel Žingor, Daniela Nováková, Marie Dolistová, Mgr. Petra Macíčková, Josef Večeřa, Marie Koutová, Václav Sirový, Sylva Potůčková, Ludvík Petrásek, Řkfarnost Hodonín, Marek Šimíček, JUDr. Jiří Fleischer, Ing. arch. Stanislav Žalud, Ottilie Marková, MUDr. Magdalena Horká, Ing. Petr Chlebek, Ing. Tomáš Koňářík, Jiřina Magnusková, Eugenie Miškovská, Marie Radikovská, Zdenka Chalupská, Zdenka Boráková, OLYMP Communications, Ladislav Radič, Jana Faicová, Jan Blahuta, Olga Řezníková, Margit Dvořáčková, Ivan Dittrich, Michal Cvingráf, Petr Procházka, Lesy ČR, Josef Stolař, P. Josef Hádek, Petr Brychta, Jana Světlá, Marie Utíkalová, Jaroslav Záleský, Jiřina Tvarochová, Mgr. Petra Macíčková, Dušan Zeman 2x, Ivo Křížka, Monika Zechovská, Petr Marada, Hayato Okamura, Václav Pikeš, Veronika Nováková, MUDr. Anna Velková, Jan Malý, Ladislav Větríček, Tomáš Bayer 2x, Jiří Mlejnecký, M.+V. Harcubovi, Jana Břečková, Tomáš Pačinek, Marie Šlechtická, Marie Zatloukalová, Jan Benda, Hana Čermáková, Hana Borková, Mgr. Iveta Černá, Vladimír Kamas, Michal Hresko, Petr Dufek, PhDr. Jana Mančalová, Ing. Borek Tichý, Mariana Felnerová, Mgr. Bohumil Poláček, Jolana Oravcová, Mgr. Zdeněk Dubský, Jan Brož, JUDr. Jiří Karas, Jana Binderová, Vladimír Benák, LEKIN s.r.o., Renata Fosenbauerová, Petr Kovanič, Jan Sedláček, Markéta Borová, Ing. Daniel Žingor, Ludmila Honková, P. Václav Málek, Jaromír Krejčí, Ing. Vladimír Fajmon.

Děkujeme všem, kteří nechtějí být jmenováni nebo jejichž jména čtecí zařízení nerozeznalo

Křesťanská mezinárodní solidarita

P. O. Box 8
750 11 PŘEROV
CZECH REPUBLIC

O.P.

P.P.
708 03/2002
751 51 Přerov 1

Prosba

Dárci a příznivci, kteří posílají svůj peněžní dar poprvé, ať laskavě oznámí svou adresu. Vedení CSI děkuje za porozumění.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI
P. O. Box 8
750 11 Přerov

Tel: 581 203 438

e-mail: csi@csi-cr.cz

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

ČSOB Československá obchodní banka
č.ú. 0278125043 / 0300

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídají
Ing. František Kopečný a Julius Kahanec

MK ČR E 12619

Tisk EURO-PRINT Přerov s.r.o.

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.